

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/253/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317204360
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5317204360.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci žalobkyne H. H., rod. Y., nar. XX. XX. XXXX, O. XXX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Štefan Strýček, F. Kráľa 2080, Čadca, IČO: 36 942 987, proti žalovaným 1a/ H. H., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, S. XXX, 2/ B. F., nar. XX. XX. XXXX, F. X. F. XXX, 3/ E. R., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 4/ MUDr. H. E., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 5/ P. G., rod. L., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 6/ Y. H., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 7/ K. F., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 8/ E. F., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 9/ O. J., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 10/ V. H., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 11/ E. H., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 12/ J. H., rod. R., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 13/ E. J., nar. XX. XX. XXXX, S. XX, 14/ C. Z., rod. J., nar. XX. XX. XXXX, S. XXX, 15/ Ing. U. F., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, R. XXXX/XX, P., 16/ Y. F., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 17/ H. V., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 18/ H. Y., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, S. XX, 19/ E. F., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, S. XX, 20/ E. H., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 21/ H. R., rod. H., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 22/ H. F., nar. XX. XX. XXXX, H.. K.. Y. XXXX/X, O., 23/ C. G., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, H.. K.. Y. XXXX/XX, O., 24/ J. F., nar. XX. XX. XXXX, S. XXXX, 25/ E. R., 26/ E. E. (D. vzd.), 27/ O. X., 28/ E. F., žalovaní 25/ - 28/ na neznámom mieste, zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, Búdková 36, Bratislava, 29/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351 - Odštepny závod Čadca, Ľudmily Podjavorinskej 2207, Čadca, zastúpenému Advokátska kancelária M Kojtalová, s.r.o., Antona Bernoláka 51, Žilina, IČO: 47 258 608, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalovaného 29/ proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 4C/35/2017-327 zo dňa 15. 05. 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. určil, že nehnuteľnosti - pozemky: CKN 14139/62 - lesný pozemok o výmere 1806 m², CKN 14139/63 - lesný pozemok o výmere 2158 m², CKN 14141/40 - trvalý trávnatý porast o výmere 2148 m², CKN 14141/43 - trvalý trávnatý porast o výmere 2607 m², CKN 14147/30 - lesný pozemok o výmere 5309 m², CKN 14147/32 - lesný pozemok o výmere 35 m², CKN 14148/38 - trvalý trávnatý porast o výmere 14 m², CKN 14148/54 - trvalý trávnatý porast o výmere 1251 m², vytvorené geometrickým plánom č. 2/2014 zo dňa 17. 02. 2014 Ing. C. V., overeným dňa 30. 04. 2014, ktoré sú identické s časťou parcely EKN 4/1 - orná pôda o výmere 184951 m², zapísanou na LV XXXX, kat. úz. S., ktorá bola pred ROEP-om pozemkoknižnou parcelou č. 4/1 zapísanou v pozemkoknižnej vložke č. XX, patria do výlučného vlastníctva žalobkyne. Vo výroku II. žalobkyňa náhradu trov konania proti žalovaným nepriznal a vo výroku III. žalobkyňa uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Čadca uvedené trovy konania. Mal preukázané, že najneskôr do roku 1950 došlo k faktickému zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva v prírode reálnou deľbou k pozemkoknižnej parcele v katastrálnom území S., a teda v hmotnoprávnej rovine najneskôr do roku 1950 bol každý zo spoluvlastníkov výlučným vlastníkom reálne vydelených nehnuteľností, pričom deľba a zámena v dávnej minulosti do roku 1950 sú titulom, na základe ktorého právni predchodcovia

žalobkyne získali k vydelenej nehnuteľnosti vlastnícke právo. Po ustálení tohto skutkového názoru sa ďalej nezaoberal tvrdeniami žalobkyne k právnomu titulu vydržania vlastníckeho práva, keďže dospel k názoru a mal preukázané, že aj žalobkyňa vo formálnej rovine zdedila ideálny spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnosti EKN 4/1 na LV č. XXXX v k.ú. S., t. j. v hmotnoprávnej rovine zdedila reálne vydelené nehnuteľnosti tvoriace predmet sporu. Žalobkyni sa podarilo preukázať, že zápis spoluvlastníctva na liste vlastníctva je len formálny, a teda má naliehavý právny záujem na určení jej vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c/ CSP, a preto jej návrhu vyhovel.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/, h/ CSP súdom prvej inštancie označený žalovaný 29/ a žiadal ho zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá, resp. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že súd s ním ako so žalovaným 29/ konal zmätočne, potom, čo ho pripustil na návrh žalobkyne do konania ako správcu podielov neznámych vlastníkov, t. j. žalovaných 25/ až 28/ vo vzťahu k lesným pozemkom tvoriacim predmet sporu, ktorí boli v žalobe označení ako podieloví spoluvlastníci na neznámom mieste v zastúpení Slovenským pozemkovým fondom. Ako žalovaný je označený nedôvodne, keďže z hľadiska hmotného práva nie je samostatne legitimovanou osobou pre určenie vlastníckeho práva, ale môže vystupovať podľa ust. § 50 ods. 6 zákona č. 326/2005 Z. z. o lesoch výlučne ako správca lesných pozemkov, ktorých vlastník nie je známy. Preto vo vzťahu k nemu existovala zásadná prekážka pre vyhovenie žalobe. Súčasne postup súdu bol nezákonný, keďže svojím nesprávnym procesným postupom boli dotknuté jeho práva uvedené v čl. 6 a 9 CSP, keďže nespravodlivým spôsobom uplatnil ust. § 153 CSP. Súd neprihliadol na jeho vyjadrenie doručené jeden deň po uplynutí stanovenej lehoty, napriek tomu, že žaloba mu bola doručená už po vykonaní procesných úkonov, ktorých sa nemohol zúčastniť a nespôsobil ním ani potrebu vytyčenia ďalšieho pojednávania, t. j. nezmaril akýkoľvek naplánovaný procesný úkon súdu, keď tento navyše konal s odštepným záväzkom a žalobu doručoval generálnemu riaditeľstvu. Ďalej namietal jeho právne a skutkové závery vzhľadom k tomu, že žalobkyňa uplatnený nárok opierala o titul vydržania, ktorého podmienky skutkovo preukazovala tým, že od 70-tych rokov minulého storočia v dobrej viere pokojne a nerušene užíva predmetnú nehnuteľnosť ako vlastnú, od čoho odvodzuje aj naliehavý právny záujem. V priebehu konania pritom žalobkyňa menila právnu argumentáciu do takej miery, že v rozsudku súdu sa konštatuje, že právni predchodcovia žalobkyne nadobudli vlastnícke právo deľbou a ďalej sa nezaoberal skúmaním právneho titulu vydržania vlastníckeho práva, pričom súbežne konštatuje, že jej právni predchodcovia v nadväznosti na rozhodnutie 911/1932 a § 132 OZ nadobudli vlastnícke právo na základe inej skutočnosti - faktického zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. V konaní nebolo preukázané nadobudnutie vlastníckeho práva v dávnej minulosti právnymi predchodcami žalobkyne, na základe reálnej deľby medzi pôvodnými pozemkoknižnými spoluvlastníkmi ešte za platnosti Uhorského obyčajového práva na Slovensku do roku 1950, podľa ktorého k dohode bývalých spoluvlastníkov zapísaných v pozemkovej knihe o deľbe alebo zámene parciel, na základe ktorej určití spoluvlastníci po dlhú dobu takto vydelené nehnuteľnosti užívali, bolo treba vidieť dohodu strán nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva, pretože takéto skutočnosti preukázané neboli. Aby bola dohoda platná, museli byť jej účastníci všetci spoluvlastníci a súhlasiť s ňou čo i len konkludentne, čo u neznámych spoluvlastníkov, resp. ich právnych predchodcov preukázané žalobkyňou nebolo, pričom ak by existovala, riešila by aj zvyšnú časť nehnuteľnosti, teda aj reálne delenie medzi ostatných spoluvlastníkov, čo však taktiež nebolo preukázané, o čom svedčí aj nepomer veľkosti podielu právneho predchodcu žalobkyne vo vzťahu k veľkosti a výmere nehnuteľnosti, ku ktorej sa domáha určenia vlastníckeho práva. Reálny nárast výmery žalobkyne je bez opory v zákone a na úkor podielových spoluvlastníkov, teda aj neznámych vlastníkov, a preto žalobkyni priznané vlastnícke právo v rozsahu určenom rozsudkom neprislúcha a v tejto súvislosti je bez právneho významu konštatovanie v odôvodnení, že žalobkyňa bude rešpektovať, ak si tak svoje vlastnícke právo vysporiadajú takto aj ostatní spoluvlastníci. Bolo opomenutý fakt zavedenia intabulačného princípu zák. čl. XC/1874 a inštitút vpisu skutočného držiteľa zák. čl. XXIX/1892, keď právni predchodcovia žalobkyne rešpektovali zaknihované podielové spoluvlastníctvo a neuplatňovali si členenie svojich podielov existujúcimi právnymi postupmi, keď navyše v pôvodných pozemkoknižných vložkách sú predmetné pozemky označené ako spoločná nehnuteľnosť, t. j. ak by došlo v minulosti k jej reálnemu rozdeleniu, bolo by to v rozpore s vtedajšími právnymi predpismi, preto sa nestotožnil ani so závermi súdu o tom, že žalobkyňa preukázala svoju dobromyseľnosť či už v pozícii vlastníka, spoluvlastníka alebo právneho nástupcu. Omyl vychádzajúci z nevedomosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ držby ujíma (právny omyl) ospravedliteľný nie je. Preto ak sa chopila žalobkyňa nehnuteľnosti na základe ústnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti,

nemôže byť s ohľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom veci, a to ani v prípade, ak je presvedčená, že takáto zmluva k nadobudnutiu vlastníctva nehnuteľnosti postačuje a jej zápis v katastri nehnuteľností je len formálnym úkonom. Preto držba nehnuteľnosti, ktorá sa o takúto zmluvu opiera, nemôže viesť k vydržaniu a za takejto situácie je spochybnený aj naliehavý právny záujem žalobkyne na danom určení. Uvedené spochybňuje aj to, že podieloví spoluvlastníci O. J. a J. F. nadobudli svoje spoluvlastnícke podiely na základe osvedčenia vyhlásenia o vydržaní, a teda ak ich v danej dobe vydržali, nemohla ich v tomto období mať v držbe, či užívaní žalobkyňa, keď otázky na odstránenie týchto rozporov na O. J. ako svedka neboli pripustené. Naliehavý právny záujem na strane žalobkyne nie je aj z toho dôvodu, že nedôjde k zosúladieniu žalobkyňou tvrdeného skutočného hmotnoprávneho stavu vlastníckeho práva so zápisom v katastri nehnuteľností, keďže zápisom jej údajného výlučného vlastníctva nebude dotknutý iný zápis spoluvlastníctva k zvyšnej časti nehnuteľnosti, ktorej zostáva naďalej podielovou spoluvlastníčkou.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Ak žalovaný nesúhlasil so svojím postavením v konaní, mal proti uzneseniu podať sťažnosť. Reálna deľba bola preukázaná listinnými dôkazmi, ohliadkou na mieste samom, výsluchom účastníkov konania, ako aj geometrickým plánom č. 2/2014, pričom žalovaný svoje tvrdenia o tom, že k reálnej deľbe nedošlo, nepodložil žiadnymi dôkazmi, takisto ani tvrdenie, že s reálnym delením určite nevyjadrili súhlas neznámi vlastníci, resp. ich predchodcovia, keď podiel neznámych vlastníkov predstavuje len 4,7 % pôvodnej parcely a protichodné tvrdenia produkuje len žalovaný.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne vychádzajúc z ním popísanej genézy vlastníckych vzťahov k predmetným nehnuteľnostiam ďalej uviedol, že neexistuje právna prekážka k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, ktorým by boli zachované všetky práva dotknutých podielových vlastníkov, keďže inak obiduc túto právnu úpravu súd napadnutým rozsudkom priznal žalobkyňi vlastnícke právo na ich úkor.

5. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného ďalej v súvislosti s osvedčením vyhlásenia o vydržaní O. J. uviedla, že tento v konaní nebol v pozícii svedka, ale účastníkom konania a ani raz sa pojednávania nezúčastnil. Žalobkyňa k jeho vyhláseniu osvedčenia nikdy nedala súhlas a keď zistila, že si svojvoľne dal osvedčiť vydržanie predmetných nehnuteľností, okamžite ho kontaktovala a nezákonný stav bol napravený tak, že jej ich O. J. späť daroval. Podielové spoluvlastníctvo už bolo zrušené v dávnej minulosti na základe reálnej deľby a zápisy na LV sú len formálne, keď niektorí spoluvlastníci si už k vydeľeným parcelám podľa geometrického plánu č. 2/2014 vysporiadali vlastníctvo vyhlásením osvedčenia o vydržaní. Vlastnícke právo žalobkyne nie je na úkor ostatných podielových spoluvlastníkov, nakoľko každý má vyčlenené svoje nehnuteľnosti, ktoré reálne on alebo jeho právni predchodcovia užívali.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

7. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší aj, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

8. Podľa § 133 ods. 2 CSP právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

9. Žalobkyňa v priebehu konania na základe vykonaného dokazovania podala 09. 11. 2017 na súd podanie, ktorým sa domáhala, aby súd pripustil na strane žalovaných do konania LESY Slovenskej republiky, š.p., Odštepny závod Čadca, ul. Ľudmily Podjavorinskej 2207, 022 01 Čadca ako správcu podielov neznámych vlastníkov. Súd prvej inštancie svojím uznesením z 25. 01. 2018 pripustil podľa § 79 CSP, aby do konania vstúpil na strane žalovaných ako správca podielov neznámych vlastníkov a

ďalej ako žalovaný 29/ vystupoval LESY Slovenskej republiky, š.p., Odštepny závod Čadca, ul. Ľudmily Podjavorinskej 2207, 022 01 Čadca.

LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351 sú právnickou osobou, t. j. majú právnu subjektivitu, ako aj spôsobilosť na právne úkony (§ 5 ods. 1 z. č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, § 18 ods. 1, § 19 ods. 2, § 19a ods. 1, 2 OZ), ktorá môže určiť, ktoré vnútorné organizačné jednotky sa zapíšu do obchodného registra ako odštepne závody (§ 10 ods. 3 z. č. 111/1990 Zb., § 7 ods. 1 veta prvá, druhá Obchodného zákonníka), pričom pri prevádzkovaní odštepneho závodu sa používa obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o odštepny závod (§ 7 ods. 1 veta tretia Obchodného zákonníka).

Vychádzajúc z uvedeného súd pripustil, aby do konania vstúpil odštepny závod bez právnej subjektivity (viď čl. 211), ktorý nemôže pred súdom konať (§ 67 CSP), lebo právnická osoba sa označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené (§ 133 ods. 2 CSP).

10. LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351 podľa ust. § 3, § 4 ako správca vykonávajú práva vlastníka lesného majetku vo vlastníctve štátu, najmä zabezpečujú jeho ochranu a zastupujú jeho vlastníka v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci, pričom obdobne postupujú vo veciach lesných pozemkov, ktorých vlastník nie je známy, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné (viď aj ust. § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, ako aj § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom).

11. Vychádzajúc z uvedeného krajský súd konštatuje, že žalovaní 25/ E. R., 26/ E. E. (D. vzd.), 27/ O. X., 28/ E. F. neboli v konaní riadne zastúpení zdôrazňujúc, že zástupca sa stranou v spore nestáva, a preto došlo nesprávnym procesným postupom súdu k znemožneniu uskutočňovania ich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý súdny proces, ktorý nedostatok vzhľadom k tomu, že sa týka celého konania pred súdom prvej inštancie, nemožno pred odvolacím súdom napraviť, a preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).